

tager Hensyn til næste Aar. Laanet er oven i Købet muligvis for lille, hvis man tager begge Aar i Betragtning. Jeg maa derfor understrege den Opfordring, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremkom med, idet han forlangte en Oversigt over, hvorledes Ministeren tænkte sig Udgifterne for næste Aar, en Oversigt, der er noget mere oplysende. Endvidere vil jeg understrege den Bemærkning af det ærede Medlem fra Æbeltoft, at Aaret 1918—19 ikke har været et Likvidationsaar. Der har været en hel Del Udgifter i 1918—19, som maaske kunde være overførte til næste Aar. Ministeren vilde derfor gøre os en Tjeneste, hvis han gennem sit Departement eller paa anden Vis, maaske ud af sin indre Bevidsthed, konstruerede et Budget, som vi kan regne med, over sandsynlige Udgifter i 1919—20.

De Udgifter, der har været Tale om, og hvortil Ministeren henviste, da han motiverede det foreliggende Lovforslag, de store ekstraordinære Udgifter, falder i tre Grupper: dels den kommunale Dyrtids-hjælp og Arbejdsløshedshjælpen: 105 Mill. Kr., dels de militære Bevillinger og Embedsmændenes Dyrtidstillæg: 150 Mill. Kr., dels Tilskud til Varer: 185 Mill. Kr. Mon den højtærede Finansminister ikke allerede ved Affattelsen af Forslaget til Tillægsbevillingsloven burde have været noget mere pessimistisk, end han har været, idet Ministeren paa det Tidspunkt burde have taget de 30 Mill. Kr. i Betragtning, som skyldes Dyrtidsloven af Juli 1918? Denne Lov eksisterede jo den Gang, men Udgifterne i Henhold til Loven staar ikke i Forslaget til Tillægsbevillingsloven. Heller ikke Udgiften til Embedsmændenes ekstraordinære Lønninger, 23 Mill. Kr., er opført i Tillægsbevillingslovsforslaget. Den ærede Minister kunde maaske have givet et rigtigere Billede ved at omtale disse to Udgiftsposter. Ligeledes kunde den højtærede Minister have gjort sig klart, at Tilskuddet til Vareprisernes Regulering vilde faa stor Betydning. Jeg mener ærlig talt, at naar man forelægger et Forslag til en Tillægsbevillingslov, sker det dels for derigennem at faa en forfatningsmæssig Bevilling, dels for at give den bevilgende Myndighed en endelig Idé om det indeværende Finansaar.

Med Hensyn til Opgørelsen af de Tilskud, vi har givet til Varer, vil jeg tilstaa, at her er det virkelig lykkedes den højtærede Minister at skjule de Tanker, han eventuelt har. Der er ikke forfæde-

lig megen Sammenhæng. Jeg kan huske, at den højtærede Minister en Gang — det var under Finanslovbehandlingen, da jeg havde tilladt mig at give et Exposé af vor økonomiske Stilling — foragtelig sagde til mig, at det var Statistik. Jeg vilde ønske, at det, Ministeren her har givet i sine Motiver, i alt Fald ogsaa havde været Statistik, men det er det ikke. Det er blot en Samling Tal, som er meget vanskelige at bringe i Forbindelse med hinanden, og som i hvert Fald ikke er oplysende uden just — og knapt nok — for den Enkelthed, de omhandler. Jeg vil ikke være ondsksfuld overfor den højtærede Minister — fordi jeg ikke er det af Karakter —, men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at efter at jeg har læst den højtærede Ministers Tale og derefter har læst Motiverne til Lovforslaget, er jeg ikke ganske sikker paa, at den højtærede Minister forstaar sine egne Forklaringer af Underskuddet paa Smør og Underskuddet paa Sukker. (Afbrydelse af *Finansministeren*). Ja, ja, saa er den højtærede Minister saa begavet, at han formaar at udtrykke det, han selv forstaar, paa en saadan Maade, at ingen anden forstaar det.

Om disse Udgifter vil jeg i øvrigt blot sige een Ting, og det er, at Udgifterne til Kartofler, til Tilskuddet til billig Majs, til Salpeter, Foderstoffer, Smør, Kød, Svin, Gryn og Mælk er 160 Mill. Kr., og i dette Beløb er Kornet endda ikke regnet med og noget af Smørret heller ikke. Disse 160 Mill. Kr. er selvfølgelig givne ud som Tilskud til Befolkningen, men jeg synes, at jeg i Sandhedens Interesse og som Bymænd maa have Lov til at sige, at der er mange af os Byfolk, som kunde faa den Idé, at det ogsaa var noget af et Tilskud til Landbruget, eller om ikke et Tilskud, saa dog i hvert Fald en Skærm for Landbruget, at vi paa den Maade med andre Ord ikke har ladet Landbruget betale for de Fordele, det har haft ved Konjunkturerne, og at vi paa dette Punkt har været, efter mit Skøn, for lømfældige. Disse Bemærkninger gælder særlig enkelte Varer, først og fremmest den frygtelige Kødordning, som de Herrer kender. Denne Ordning har væsentlig virket til at køre Kødpriserne i Vejret, det kan ikke nægtes. Vi har forøget Købeevnen hos Publikum ved Hjælp af Tilskud, og derigennem har vi skabt en større Efterspørgsel. Det samme er Tilfældet med Smørtilskuddet. Her er vi gaaet ind paa at give en efter min Mening meget høj Pris til Landbru-